

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 133/2021-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Špirkom, Nerudova 6, Košice, proti postupu Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 4/2014 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 4/2014 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresný súd Košice II **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume **375,24 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. októbra 2020 domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 4/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Sťažovateľka navrhovala prikázať okresnému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietáhov, uplatnila si primerané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 6 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojeného súdneho spisu vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou podanou na okresnom súde 9. januára 2014 domáhala zaplatenia sumy vo výške 11 047,73 eur z titulu úhrady polovice nákladov spojených s bývaním za obdobie 10/2001 až 13/2003 proti bývalému manželovi. Okresný súd vydal vo veci dvakrát meritórny rozsudok, pričom prvý bol zrušený odvolacím súdom a po podaní odvolania proti druhému meritórnemu rozsudku sťažovateľkou 28. októbra 2020 bola predmetná vec znova postúpená odvolaciemu súdu.

3. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je tvrdenie, že došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a jej práva na rozhodnutie v primeranej lehote. Sťažovateľka poukázala na to, že okresný súd postupoval v napadnutom konaní neefektívne, a tiež na skutočnosť, že predmetná vec nebola právoplatne ukončená ani po takmer siedmich rokoch trvania sporu.

4. Sťažovateľka sa domáhala aj finančného zadostučinenia vo výške 6 000 eur, čo zdôvodnila aj poukazom na iné súdne konania pred okresným súdom (rozvod, vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a konanie o výživnom) a svojou domnienkou, že okresný súd pre zdĺhavosť týchto konaní nemal záujem poskytnúť jej právam zákonnú ochranu, pričom jej právna neistota jej mala spôsobiť bližšie neidentifikovanú materiálnu aj nemateriálnu ujmu.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 133/2021-14 zo 16. marca 2021 ju podľa § 56 ods. 1 a 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

6. Ústavný súd následne výzvou z 18. marca 2021 vyzval predsedu okresného súdu, aby sa vyjadril k opodstatnenosti ústavnej sťažnosti a k upusteniu od ústneho pojednávania. Predseda okresného súdu v podaní doručenom ústavnému súdu 29. marca 2021 pripustil existenciu prietáhov v období od 14. marca 2017 do 24. septembra 2018 a čiastočne aj v roku 2019. Predseda v tomto kontexte poukázal na odchod pôvodnej zákonnej sudkyne do starobného dôchodku (10. decembra 2019) s tým, že nová sudkyňa v napadnutom konaní postupovala efektívne a 7. októbra 2020 bol vyhlásený rozsudok. Zároveň podotkol, že sťažovateľka podala ústavnú sťažnosť až päť dní po vyhlásení rozsudku, čo považuje za účelové. Vzhľadom na uvedené, ako aj s ohľadom na predmet samotného sporu považoval sťažovateľkou uplatnené finančné zadostučinenie za neprimerané. Na záver predseda súdu extenzívne poukázal na nevyhovujúcu personálnu situáciu na okresnom súde, ktorá negatívne ovplyvňuje plynulosť súdnych konaní.

7. Po doručení vyjadrenia okresného súdu ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby v prípade, ak by to sťažovateľka považovala za potrebné, zaujala stanovisko k vyjadreniu okresného súdu, ktoré mu v prílohe zaslal. V podaní doručenom ústavnému súdu 6. apríla 2021 sťažovateľka poukázala na skutočnosť, že aj predseda okresného súdu uznal prietahy v napadnutom konaní, a preto aj s ohľadom na svoje negatívne skúsenosti s nečinnosťou súdov v iných súdnych konaniach považovala uplatnené finančné zadostučinenie za primerané.

8. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s podaniami účastníkov dospel k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno v tomto prípade očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Chronológia úkonov okresného súdu v napadnutom konaní

9. Ústavný súd nahliadnutím do predloženého spisového materiálu okresného súdu (15 C 4/2014) zistil, že okresný súd vykonal v predmetnej veci tieto úkony:

- Dňa 9. januára 2014 sťažovateľka podala na okresnom súde proti svojmu exmanželovi žalobu o úhradu polovice platieb za užívanie bytu a o zaplatenie ňou vyčíslenej dlžnej sumy za platby, ktoré uhradila sama v minulosti.
- Dňa 4. marca 2014 okresný súd vyzval sťažovateľku na úpravu petitu.
- Dňa 15. mája 2014 sťažovateľka doručila súdu podanie, ktorým upravila svoj žalobný návrh.
- Dňa 30. júna 2014 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za návrh.
- Dňa 15. júla 2014 sťažovateľka uhradila vyrubený súdny poplatok.
- Dňa 7. augusta 2014 súd zaslal stranám v konaní procesné poučenia.
- Dňa 22. septembra 2014 sa odporca vyjadril k žalobe sťažovateľky.
- Dňa 25. septembra 2014 okresný súd nariadil termín pojednávania na 5. november 2014.
- Dňa 30. októbra 2014 sťažovateľka doručila súdu podanie, v ktorom opísala, ako sa dopracovala k žalovanej sume.
- Dňa 5. novembra 2014 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli vypočuté obe sporové strany, pojednávanie bola následne odročené na 7. január 2015, pričom súd uložil sťažovateľke spresniť petit a predložiť doklady o úhrade platieb spojených s užívaním bytu.
- Dňa 28. novembra 2014 sťažovateľka predložila doklady podľa výzvy súdu z pojednávania 5. novembra 2014.
- Dňa 3. decembra 2014 okresný súd zaslal podanie sťažovateľky odporcovi v konaní.
- Dňa 2. januára 2015 odporca sa vyjadril k podaniu sťažovateľky.
- Dňa 7. januára 2015 sa uskutočnilo ďalšie pojednávanie, ktoré súd odročil na 27. január 2015 na účely vyhlásenia rozsudku.
- Dňa 27. januára 2015 súd vyhlásil rozsudok, ktorým čiastočne vyhovel žalobe, v časti konanie zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.
- Dňa 10. februára 2015 sťažovateľka aj odporca podali proti rozsudku odvolanie.
- Dňa 20. februára 2015 súd doručoval predmetné odvolania protistranám.
- Dňa 4. marca 2015 súd vyrubil súdne poplatky za podané odvolania.
- Dňa 22. apríla 2015 súd predložil súdny spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní.
- Dňa 31. júla 2017 odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.
- Dňa 24. septembra 2018 súd adresoval sporovým stranám výzvy týkajúce sa skutkových okolností.
- Dňa 13. novembra 2018 sťažovateľka doručila súdu vyjadrenie k výzve súdu a návrh na zmenu žaloby.
- Dňa 27. novembra 2018 odporca doručil súdu vyjadrenie k výzve súdu.
- Dňa 28. februára 2019 okresný súd uznesením pripustil zmenu žaloby.

- Dňa 5. marca 2019 okresný súd uznesením dorubil súdny poplatok za návrh.
- Dňa 18. marca 2019 okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie odporcu.
- Dňa 10. decembra 2019 zmena zákonnej sudkyne z dôvodu odchodu pôvodnej sudkyne do dôchodku.
- Dňa 22. januára 2020 súd nariadil pojednávanie na 18. marec 2020, ktoré ale zrušil pre pandémiu COVID-19, 14. apríla 2020 nariadil nový termín pojednávania na 9. september 2020.
- Dňa 9. septembra 2020 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súd nepripustil vykonanie ďalšieho dokazovania a odročil pojednávanie na 7. október 2020 na účely vyhlásenia rozsudku.
- Dňa 21. septembra 2020 sťažovateľka podala sťažnosť predsedovi súdu na prietahy v konaní.
- Dňa 7. októbra 2020 súd vyhlásil rozsudok, ktorým čiastočne zamietol nárok sťažovateľky a vo zvyšnej časti zastavil konanie.
- Dňa 28. októbra 2020 sťažovateľka podala odvolanie.
- Dňa 19. novembra 2020 odvolanie sťažovateľky doručil súd odporcovi na vyjadrenie.
- Dňa 27. novembra 2020 odporca doručil súdu vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľky.
- Dňa 9. decembra 2020 vyjadrenie odporcu bolo doručené sťažovateľke.
- Dňa 11. januára 2021 okresný súd predložil súdny spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

10. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 4/2014 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. jej práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom tohto základného práva je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

12. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádzala predtým z niektorých ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (napr. § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1), ktorý platil do 30. júna 2016, a v súčasnosti už vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). V zmysle čl. 17 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá,

predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“ a v zmysle § 157 ods. 1 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“.

13. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú

- právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje,
- správanie účastníka súdneho konania a
- postup samotného súdu.

Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

Právna a faktická zložitost' veci

14. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, ústavný súd podotýka, že rozhodovanie o nároku na zaplatenie dlžnej sumy, resp. na určenie pravidelných mesačných platieb nie je možné vo všeobecnosti posúdiť ako *a priori* jednoduché alebo zložitú. V napadnutom konaní mohli faktickú zložitost' veci spôsobovať aj opakované zmeny sťažovateľky vo vzťahu k ňou žalovanej pohľadávke. Doterajší neobyčajne zdĺhavý priebeh napadnutého konania ale nemožno pripísať na vrub takto definovanej faktickej zložitosti prerokúvanej veci. Súd má totiž k dispozícii procesné prostriedky, ktoré môže v konaní účinne a efektívne uplatniť.

Správanie účastníka konania

15. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom. Ústavný súd, vychádzajúc z obsahu vyžiadaného spisu okresného súdu, konštatuje, že sťažovateľka menila svoju žalobu aj po tom, čo bol prvý rozsudok okresného súdu zrušený a vrátený na ďalšie konanie a rozhodnutie. Z uvedeného možno vyvodíť, že ani sama sťažovateľka nemala presnú predstavu o nároku, ktorého sa domáhala žalobou na súde, a preto ústavný súd konštatuje, že aj správanie sťažovateľky v tomto prípade prispelo negatívnym spôsobom k dĺžke napadnutého konania. Táto okolnosť je relevantná vo vzťahu k rozhodnutiu o primeranom finančnom zadosťučinení požadovanom sťažovateľkou.

Postup okresného súdu v napadnutom konaní

16. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup samotného okresného súdu v napadnutom konaní. Z doterajšieho priebehu napadnutého konania popísaného v bode 9 odôvodnenia tohto nálezu vyplýva, že došlo k dvom výrazným obdobiam neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu (obdobie od 31. júla 2017 do 24. septembra 2018 v trvaní 14 mesiacov a obdobie od 5. marca 2019 do 22. januára 2020 v trvaní 10 mesiacov), keď okresný súd nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty strán napadnutého súdneho konania. Okrem toho došlo k menej výrazným obdobiam nečinnosti (napr. medzi 24. septembrom 2018 a 27. novembrom 2018, resp. po odročení pojednávania pre pandémiu COVID-19 a následnom nariadení pojednávania až na 9. september 2020). Ústavný súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že odvolací súd pri zrušení

prvého rozsudku okresného súdu (uznesením č. k. 6 Co 164/2015-219 z 31. januára 2017) okrem iného uviedol, že v priebehu konania sťažovateľka niekoľkokrát doručila súdu návrh na zmenu žaloby, resp. vzala čiastočne späť svoju žalobu, na čo ale okresný súd pred vydaním rozsudku žiadnym spôsobom nereagoval. Postup okresného súdu preto možno hodnotiť aj ako neefektívny a nesústredený. V napadnutom konaní teda došlo k neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu prevyšujúcej obdobie 30 mesiacov a popritom okresný súd postupoval neefektívne a nesústredene, čo možno v kontexte danej veci jednoznačne považovať za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote.

17. Vo vzťahu k predsedom okresného súdu opísanej nevyhovujúcej personálnej situácii na okresnom súde ústavný súd opakuje, že akékoľvek systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti nemožno pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobo obmedzené personálne kapacity príslušných súdov.

Záver

18. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 4/2014 porušené boli (bod 1 výroku tohto nálezu).

19. Ústavný súd poukazuje na to, že podľa prehľadu úkonov okresný súd v napadnutom konaní vyhlásil 7. októbra 2020 rozsudok a od 11. januára 2021 sa súdny spis nachádza na odvolacom súde. Z uvedeného dôvodu ústavný súd nevyhovел ústavnej sťažnosti v tej časti, v ktorej sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov (bod 3 výroku tohto nálezu), pretože takýto príkaz uložený okresnému súdu v aktuálnej procesnej situácii nemá žiadne opodstatnenie.

V.

Primerané finančné zadost'učinenie

20. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

21. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

22. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

23. Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

24. Sťažovateľka si uplatnila primerané finančné zadost'učinenie v sume 6 000 eur, pričom ho zdôvodnila poukazom na iné súdne konania, resp. na svoju nedôveru voči súdom vo všeobecnosti. K samotnej výške takto uplatneného finančného zadost'učinenia sťažovateľka neuviedla žiadny relevantný argument ani v samotnej ústavnej sťažnosti a ani v replike na vyjadrenie okresného súdu. Ústavný súd zároveň v tejto súvislosti dáva za pravdu predsedovi okresného súdu, ktorý tvrdil, že sťažovateľkina ústavná sťažnosť sa javí ako účelová. Sťažovateľka sa totiž prvýkrát sťažovala na priet'ahy predsedovi súdu až po tom, čo súd odročil pojednávanie v septembri 2020 na účely vyhlásenia rozsudku, keď bolo zrejmé, že napadnuté konanie sa blíži ku koncu. Následne ústavnú sťažnosť podala až niekoľko dní po tom, čo okresný súd vyhlásil 7. októbra 2020 rozsudok, ktorým bol žalovaný nárok sťažovateľky v plnej miere zamietnutý. Vzhľadom na samotný žalovaný nárok sťažovateľky (spoluúčasť exmanžela sťažovateľky na platbách za užívanie bytu, ktorý užívala iba sťažovateľka), ktorý z doterajšieho priebehu napadnutého konania vyznieva pochybne (aj s ohľadom na neustále zmeny žaloby zo strany sťažovateľky), a účelové konanie sťažovateľky týkajúce sa priet'ahov ústavný súd konštatuje, že v tomto prípade priznanie finančného zadost'učinenia nemohlo byť doplnením ochrany základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Ústavný súd dospel k záveru, že v tomto prípade k porušeniu práv sťažovateľky nedošlo spôsobom, ktorý by vyžadoval poskytnutie vyššieho stupňa ochrany vo forme finančného zadost'učinenia, a preto ústavnej sťažnosti sťažovateľky v tejto časti taktiež nevyhoviel (bod 3 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

25. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 375,24 eur. Ústavný súd nepriznal sťažovateľke náhradu rov právneho zastúpenia za úkon – replika k vyjadreniu okresného súdu zo 6. apríla 2021, pretože v tomto svojom podaní neuviedla žiadnu relevantnú skutočnosť nad rámec skôr uvedených skutočností v samotnej ústavnej sťažnosti.

26. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to za 2 úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2020 v sume 177 eur (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky) a tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2020 v sume 10,62 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky).

27. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

28. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. apríla 2021

Libor Duľa
predseda senátu